

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200380
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820200380.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobkyne: K. G., nar. XX.X.XXXX, bytom D. 166, právne zastúpený WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, právne zastúpený AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.1.2020, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 13.3.2020 a podaním doručeným dňa 16.6.2020 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2017, uzatvorená medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň aby určil, že úver poskytnutý žalobcovi na základe uvedenej zmluvy žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

2. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14Csp/4/2020-88 zo dňa 21.7.2020 žalobu zamietol. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom č.k. 27CoCsp/54/2020-106 zo dňa 17.3.2021 potvrdil rozsudok súdu v časti, ktorou zamietol žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. V zostávajúcej časti a v časti o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s prípadným nesplnením povinnosti žalovaného skúmať bonitu žalobcu v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 295 Civilného súdneho poriadku ani nevyzval žalovaného na predloženie dokladov, ktoré by preukazovali, či si žalovaný uvedenú povinnosť splnil.

4. Odvolací súd ďalej uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch síce výslovne nevyžaduje uviesť v zmluve priamo vzorec výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ani samotnú konkrétnu rovnicu po dosadení údajov do tohto vzorca, na základe ktorej je RPMN vypočítaná, avšak uvedenú podmienku nemožno považovať za splnenú ak sú v zmluve uvedené veličiny ktoré boli na výpočet RPMN použité (výška splátky, frekvencia splátky, doba trvania zmluvy a ďalšie), pokiaľ tieto nie sú výslovne konkretizované ako veličiny slúžiace na tento účel a zmluva tak neobsahuje týmto spôsobom konkretizované premenné, použité k výpočtu s

absenciou znázornenia spôsobu výpočtu, teda ich použitia na daný účel (prostredníctvom uvedenia reprezentatívneho výpočtu). Pre spotrebiteľa majú hľadiska naplnenia informačného účelu prakticky nulovú výpovednú hodnotu, dôsledkom čoho nemožno udržateľne prijať záver o absencii nedostatku dotknutej obligatórnej náležitosti v zmluve. Podľa názoru odvolacieho súdu by tento nedostatok spočívajúci v nedostatočnom (z hľadiska poznania spotrebiteľa) identifikovaní predpokladov pre výpočet RPMN priamo v zmluve, bolo možné udržateľne preklenúť len v prípade, ak by dodávateľ v konaní preukázal, že si splnil pred uzatvorením zmluvy svoju informačnú povinnosť danú mu ustanovením § 4 ods. 1 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch spočívajúcu v tom, že v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere, poskytol spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o.i. aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o RPMN, znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pri poskytovaní ktorých je veriteľ povinný zohľadniť skutočnosti uvedené pod bodmi 1 a 2 tohto ustanovenia. Pri absencii takéhoto znázornenia je totiž ťažko predstaviťelné, že priemerný spotrebiteľ by si mohol správnosť výpočtu RPMN overiť, na čo vlastne v uvedenom ustanovení zákonodarca priamo reaguje a spotrebiteľa v tomto smere takto chráni.

5. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie aby doplnil dokazovanie a aby vyzval žalovaného na predloženie dokladov preukazujúcich splnenie jeho povinnosti skúmať bonitu žalobcu, ako aj jeho informačnej povinnosti pred uzatvorením zmluvy o úvere.

6. Súd prvej inštancie po vrátení veci vyzval žalovaného aby súdu predložil listiny, ktoré preukážu, že skúmal bonitu žalobcu, a že si pred uzatvorením zmluvy splnil informačnú povinnosť voči žalobcovi.

7. Súd vo veci nariadil pojednávania. Strany sporu sa na pojednávaniach nezúčastnili, prítomný bol len právny zástupca žalovaného.

8. Právny zástupca žalovaného v reakcii na výzvu súdu predložil na pojednávaní listiny, ktoré súvisia so skúmaním bonity žalobcu pred uzatvorením úverovej zmluvy. Ďalej predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7CdO/173/2020. Uviedol, že ide o aktuálne rozhodnutie, ktoré v čase keď v prejednávanej veci rozhodoval krajský súd ešte nebolo zverejnené. Ide o rozhodnutie, ktoré sa zaoberá problematikou uvádzania RPMN v zmluve.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie týmito listinami: zmluva o splátkovom úvere zo dňa 15.3.2017 č.l. 128, príloha zmluvy č.l. 131, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 133, splátkový kalendár č.l. 137, záznam o poistení č.l. 139, oznamy a informácie banky (výpisy z účtu žalovaného) č.l. 141 - 143, výplatné pásky žalobcu č.l. 144 - 146, lustrácia žalobcu č.l. 147, tlačový výstup overenia pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni č.l. 148.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.epi.sk/zz/2010-129/znenie-20170102>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. Podľa § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

22. V zmysle § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku sa žalobou možno domáhať aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Určenie, že je úver bezúročný a bez poplatkov je tiež určením takejto právnej skutočnosti. Takéhoto určenia sa spotrebiteľ môže domáhať na základe ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetom prejednávaneho spotrebiteľského sporu po vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie bolo posúdenie, či možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola riadne skúmaná bonita žalobcu resp. z dôvodu, že v zmluve nebol riadne v súlade so zákonom uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov úveru.

23. V súlade s pokynom odvolacieho súdu sa súd zaoberal tým, či žalovaný ako veriteľ skúmal pred uzavretím zmluvy schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (bonitu žalobcu) a to v súlade s ustanovením § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Porušenie tohto ustanovenia veriteľom, pokiaľ má charakter hrubého porušenia povinnosti veriteľa, má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Sú v súlade s ustanovením 295 Civilného sporového poriadku

vyzval žalovaného na predloženie listín preukazujúcich skúmanie bonity žalobcu. Žalovaný v reakcii na túto výzvu listiny predložil.

24. Skúmanie bonity žalobcu majú preukazovať: výpisy z účtu žalobcu, výplatné pásky žalobcu, lustrácia žalobcu v úverovom registri a výstup overenia pracovného pomeru žalobcu prostredníctvom Sociálnej poisťovne. Podľa názoru súdu, z predložených listín vyplýva, že bonita žalobcu bola pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmaná. Niet pochyb o tom, že výplatné pásky a výpisy zo svojho osobného účtu vedeného v inej banke (Fio banka, a.s.) musel predkladať sám žalobca a aj údaje z týchto listín boli zohľadnené v kontraktačnom procese. Žalovaný zároveň skúmal či žalobca figuruje v Úverovom registri, čo preukazuje písomný výstup z tohto registra ku dňu 14.3.2017 (deň pred uzatvorením zmluvy). Z údajov tohto registra vyplýva, že o žalobcovi neboli k tomuto dátumu v registri žiadne údaje, t.j. žalobca nebol dovtedy zaťažený žiadnym úverom. Nebolo preto potrebné zohľadňovať jeho záväzky voči iným veriteľom, keďže žiadne nemal. Z tlačového výstupu overenia pracovného pomeru žalobcu v Sociálnej poisťovni zároveň vyplýva, že žalovaný si zisťoval, či je žalobca zamestnaný a na základe zistených údajov dopĺňal odpovede na 23 otázok uvedených v tlačovom výstupe, pričom vychádzal zo svojich vopred určených kritérií, ktoré zohľadňujú odpovede na jednotlivé otázky a následne pri ich splnení v požadovanej kombinácii určujú výsledok posudzovania v tom zmysle, či bude spotrebiteľský úver žiadateľovi schválený. V tomto konkrétnom prípade bolo poskytnutie úveru žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľovi schválené.

25. Súd konštatuje, že z uvedených listín predložených žalovaným mal preukázané, že žalovaný posudzoval s odbornou starostlivosťou bonitu žalobcu a to na základe údajov predložených žalobcom a aj údajov získaných z príslušných registrov žalovaným. V tejto súvislosti preto nemožno konštatovať, že by hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, a že by bolo preto možné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu upraveného v ustanovení § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Ďalej bol súd povinný sa zaoberať tým, či možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, t.j. skúmať, či zmluva obsahuje úplný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov.

27. Odvolací súd vo svojom zrušovacom rozhodnutí dospel k záveru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch (znenie účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere) síce výslovne nevyžaduje uviesť v zmluve priamo vzorec výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ani samotnú konkrétnu rovnicu po dosadení údajov do tohto vzorca, na základe ktorej je RPMN vypočítaná, avšak uvedenú podmienku nemožno považovať za splnenú ak sú v zmluve uvedené veličiny ktoré boli na výpočet RPMN použité (výška splátky, frekvencia splátky, doba trvania zmluvy a ďalšie), pokiaľ tieto nie sú výslovne konkretizované ako veličiny slúžiace na tento účel a zmluva tak neobsahuje týmto spôsobom konkretizované premenné, použité k výpočtu s absenciou znázornenia spôsobu výpočtu, teda ich použitia na daný účel (prostredníctvom uvedenia reprezentatívneho výpočtu).

28. Právny zástupca žalovaného predložil súdu na pojednávaní na podporu svojej argumentácie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021. Uvedené rozhodnutie vyjadruje odlišný právny názor a to, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere) nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Z rozhodnutia najvyššieho súdu ďalej vyplýva, že otázka uvádzania konkrétneho matematického výpočtu RPMN v spotrebiteľskej zmluve ako jej povinnej náležitosti, ešte najvyšším súdom nebola riešená. Najvyšší súd má za to, že predpoklady potrebné na výpočet RPMN sú: uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Podľa najvyššieho súdu zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza povinnosť uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný

priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Najvyšší súd sa nestotožnil s tým, že predpokladom správneho uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov je i vzorec na jej výpočet.

29. Súd konštatuje, že k právnej otázke riešenej v tomto spotrebiteľskom spore zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky odlišný právny názor ako odvolací súd. Súd zároveň poukazuje na to, že súd prvej inštancie je po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom a vrátení veci viazaný v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku právnym názorom odvolacieho súdu. Ide o tzv. kasačnú záväznosť. Prelomenie tejto záväznosti pripúšťa teória a súdna prax len celkom výnimočne. Ide najmä o prípady ak sa po rozhodnutí odvolacieho súdu zmení skutkový stav v prejednávanej veci alebo právna úprava, situáciu ak bola odlišne posúdená (iným orgánom verejnej moci) prejudiciálna otázka a napokon ak sa po rozhodnutí odvolacieho súdu podstatne zmenila rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

30. Súd poukazuje na Článok 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého môže v záujme právnej istoty každý legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Takouto najvyššou súdnou autoritou je nepochybne aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Súd konštatuje, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie citovanom rozhodnutí dospel k opačnému právnemu názoru ako odvolací súd v tomto spotrebiteľskom spore. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, no vzhľadom na rozhodnutie najvyššieho súdu sa musel zaoberať otázkou, či v tomto prípade mohlo dôjsť k prelomeniu kasačnej záväznosti.

31. Ako súd konštatoval, jedným z prípadov prelomenia kasačnej záväznosti je aj neskoršia zmena rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. V tomto prípade z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ide o právnu otázku, ktorú najvyšší súd doposiaľ neriešil. Citovaným rozhodnutím teda túto prax v uvedenej právnej otázke ešte len nastoľuje. Podmienkou prelomenia kasačnej záväznosti je aj to aby takáto prax najvyššej súdnej autority nastala až po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorého kasačná záväznosť má byť prelomená. Súd uvádza, že túto podmienku považuje v konkrétnom prípade za splnenú. Najvyšší súd rozhodol dňa 24.2.2021. Odvolací súd v prejednávanom spotrebiteľskom spore rozhodol síce dňa 17.3.2021, čo je neskorší dátum, no právny zástupca žalovaného uviedol, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu nebolo zverejnené. Súd konštatuje, že uvedené tvrdenie považuje za pravdivé. Poznajúc právnu úpravu a praktickú stránku vyhotovovania a doručovania súdnych rozhodnutí súd konštatuje, že rozhodnutie muselo byť po jeho vyhlásení ešte vyhotovené, riadne doručené stranám a určitý čas si nepochybne vyžiadala aj anonymizácia a redakcia rozhodnutia pred jeho uverejnením na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Nebolo teda technicky možné aby odvolací súd v čase svojho rozhodovania poznal rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/183/2020, v tom čase totiž ešte nemuselo byť známe ani stranám v príslušnom spotrebiteľskom spore. Možno teda konštatovať, že rozhodovacia prax, z ktorej pri zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie vychádzal odvolací súd sa v nasledujúcom období (t.j. ešte v období pred týmto rozhodnutím súdu prvej inštancie) zmenila.

32. Z rozhodnutia najvyššieho súdu teda vyplýva právny záver, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (v súčasnosti je to ustanovenie § 9 ods. 2 písm. h/ a do 31.3.2015 to bolo ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j/, pričom jeho znenie sa po celý čas nezmenilo), neukladá veriteľovi povinnosť uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, či označovať predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne ako predpoklady pre výpočet RPMN.

33. Súd tento právny názor zohľadnil ako názor najvyššej súdnej autority. Súd ďalej konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje veličiny, t.j. predpoklady, ktoré sa používajú pri výpočte RPMN: výška úveru, výška splátky, splatnosť prvej splátky, frekvencia splátky, počet splátok, výška ročnej sadzby, doba trvania zmluvy. Žalovaný teda splnil povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (účinné v čase uzatvorenia zmluvy), úverová zmluva tak má náležitosti požadované zákonom a preto nie je možné posúdiť úver ako bezúročný a bez poplatkov.

34. Žalobca v konaní argumentoval aj rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 Danko, zo dňa 20.9.2018. Súd k tomu uvádza, že uvedené rozhodnutie (ako to vyplýva aj priamo z jeho obsahu) sa vzťahuje na obdobie účinnosti predchádzajúcej smernice č. 87/102/EHS. Spotrebiteľská zmluva,

ktorú uzatvoril pán Danko bola uzavretá ešte dňa 24.10.2005. Smernica 87/102/EHS bola s účinnosťou od 11. júna 2010 zrušená v súlade s článkom 29 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Z prílohy č. 1 zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že uvedeným zákonom bola do Slovenského právneho poriadku prevzatá aj smernica Európskeho parlamentu a Rady číslo 2008/48/ES. Žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu dňa 15.3.2017, t.j. už za účinnosti smernice číslo 2008/48/ES.

35. Keďže súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi žalovaným nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov žalobu zamietol.

36. Súd ešte poukazuje na to, že žalobca doručil súdu svoje písomná vyjadrenie vo veci, ktoré bolo označené ako záverečná reč. Vyjadrenie doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickou poštou až v deň pojednávania 12.10.2021 o 12,46 hod., t.j. v čase keď sa pojednávanie už začínalo a prílohy vyjadrenia dokonca ešte neskôr. Súd nepovažuje tento postup právneho zástupcu žalobcu za korektný. Podľa názoru mal od predchádzajúceho pojednávania, ktoré sa konalo 15.6.2021 do ďalšieho pojednávania, ktoré sa konalo 12.10.2021 dosť času (takmer štyri mesiace) aby zaslal svoje vyjadrenie včas.

37. Napriek tomu sa súd podaním žalobcu spolu s pripojenými listinami ešte dodatočne zaoberal. Po ich preskúmaní konštatuje, že nebol dôvod zrušiť uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené, vyhlásené na pojednávaní dňa 12.10.2021, hoci takúto možnosť v spotrebiteľských sporoch pripúšťa ustanovenie § 296 Civilného sporového poriadku.

38. Žalobca vo svojom vyjadrení predovšetkým namieta výpočet RPMN v zmluve. Súd v tejto súvislosti odkazuje na svoj predchádzajúci rozsudok v tejto veci, kde sa súd týmto výpočtom zaoberal, vykonal aj kontrolný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pomocou aplikácie, ktorú má k dispozícii vo svojom programovom vybavení a dospel k záveru, že výpočet RPMN uvedený v zmluve o úvere je správny.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

42. Keďže bol žalovaný v spore plne úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.